

Biblioteques de Barcelona
Biblioteca Guinardó - Mercè Rodoreda

Salvador Espriu

“La pell de brau”

⇒ L'autor

Salvador Espriu (Santa Coloma de Farners, 1913 - Barcelona, 1985). És un dels escriptors més significatius de la postguerra i un dels poetes catalans més importants. Es va donar a conèixer primer com a narrador, més tard com a poeta, i va tenir un paper important en la recuperació del teatre català. Va ser candidat al Premi Nobel en diferents ocasions.

Quan Salvador tenia dos anys, la família Espriu es trasllada a Barcelona, on el pare exerceix de notari. A banda la família Espriu passa temporades a Arenys de Mar, població que esdevindrà essencial en l'univers literari del poeta. Durant la seva infantesa va patir un fort sarampió, que l'obligà a passar llargues temporades al llit, on es convertí en un amant de la literatura, i que l'estalvià lluitar al front durant la Guerra Civil.

El 1933 fa un viatge amb un grup de professors i estudiants a l'Orient, en un creuer per la Mediterrània que el porta a visitar, entre altres indrets, Egipte, Turquia, Palestina, Itàlia i Grècia, espais geogràfics que esdevindran importants en l'obra que més tard farà. Espriu viu l'època de la preguerra civil espanyola, de gran vitalitat cultural sobretot a Barcelona, i es relaciona amb intel·lectuals com Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Ferran Soldevila i Carles Riba. El 1935 es llicencia en Dret i el 1936 ho fa en Història Antiga, però amb l'esclat de la Guerra Civil va veure interromputs els seus estudis, i tota la cruesa del conflicte el va fer caure en una profunda crisi existencial: creia que el millor que es podia fer era un pacte entre els dos bàndols per acabar la matança.

Un cop acabada la guerra, treballa com a advocat en una notaria durant vint anys, que ell descriu com *"els més durs i amargs de la meua vida"*. Aleshores, amb les llibertats catalanes abolides de manera absoluta, i quan molts escriptors van passar-se a la llengua castellana, Espriu es va mantenir fidel al català, encara que en aquells temps semblava que escribint en català seria impossible rebre cap mena de reconeixement literari, reconeixement que, a partir del anys 60, va rebre ampliament.

⇒ L'obra

L'obra de Salvador Espriu s'ha de definir a partir de dos eixos: la recerca de la diversitat (marcada per la relació amb la quotidianitat, per la pluralitat de gèneres i per la varietat de tècniques compositives que conviuen fins i tot dins d'un mateix llibre) i l'aspiració a la unitat (amb un entramat temàtic, moral i filosòfic que determina les relacions entre les diferents obres). Espriu va considerar indestruïbles aquests dos pols en el procés dialèctic d'aprehensió de la realitat al qual aspirava. Sobre aquesta qüestió, els estudiosos solen citar el parlament final de *Primera història d'Esther* (1948): "*Penseu que el mirall de la veritat s'esmicolà a l'origen en fragments petitíssims, i cada un dels trossos recull tanmateix una engruna d'autèntica llum.*" Tan sols des de la varietat es pot accedir a la unitat, i aquest principi, que és moral i filosòfic, en Espriu és també (o sobretot) literari, ja que l'afany d'estructura unitària plantejat des de la varietat de gèneres i de registres lingüístics reflecteix la crisi del subjecte modern entre la pèrdua d'identitat i el desig de transcendència, una crisi que és indestruïble de bona part dels problemes que la literatura moderna ha posat damunt la taula.

Com va dir Josep M. Castellet, l'obra d'Espriu destaca per la capacitat per a assimilar l'herència mítica de la humanitat: el Llibre dels morts de l'antic Egipte, la Bíblia, la tradició mística jueva i la mitologia grega. Al damunt d'aquestes referències, Espriu crearà el seu mite particular de Sinera (anagrama d'Arenys de Mar, la vila de la qual provenien les famílies materna i paterna d'Espriu i que es troba lligada a la seva infantesa).

Salvador Espriu. La pell de brau. Barcelona: Columna, 2010

El present volum conté el text íntegre de La pell de brau (tal com ha quedat fixat a les Obres Completes-Edició crítica de Salvador Espriu), incloent-hi els diversos pròlegs que l'autor va escriure per al seu llibre. La nova presentació és obra J.M. Castellet, un dels grans especialistes en l'obra d'Espriu. Finalment, en apèndix, s'inclouen les set propostes de lectura escrites expressament per a aquesta ocasió.

⇒ Bibliografia a la xarxa de biblioteques

- ∞ *Ariadna al laberint grotesc.* Barcelona : Edicions 62, 1998: **N Esp**
- ∞ *Cementiri de Sinera. Les hores.* Barcelona : Edicions 62, 1999 **P 833 Esp**
- ∞ *Primera història d'Esther. Antígona:* Barcelona : Edicions 62, 2001. **T 833 Esp**
- ∞ *Final del laberint.* Barcelona : Edicions 62, 1986. **P 833 Esp**
- ∞ *La Pell de brau.* Barcelona : Columna, 2010. **P 833 Esp**

Sobre Salvador Espriu i la seva obra:

- ∞ Castellet, Josep M. *Iniciació a la poesia de Salvador Espriu.* Barcelona : Edicions 62, 1984. **833.3(Esp) Cas**
- ∞ Delor i Muns, Rosa M. *Salvador Espriu, els anys d'aprenentatge (1929-1943)* Barcelona: Edicions 62, 1993. **833.3(Esp) Del**
- ∞ Batista, Antoni. *Salvador Espriu : itinerari personal.* Barcelona : Empúries, 1985. **833.3(Esp) Bat**